

ANY XXV.—BATALLADA 1325

BARCELONA

22 DE DESEMBRE DE 1894

0/38

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

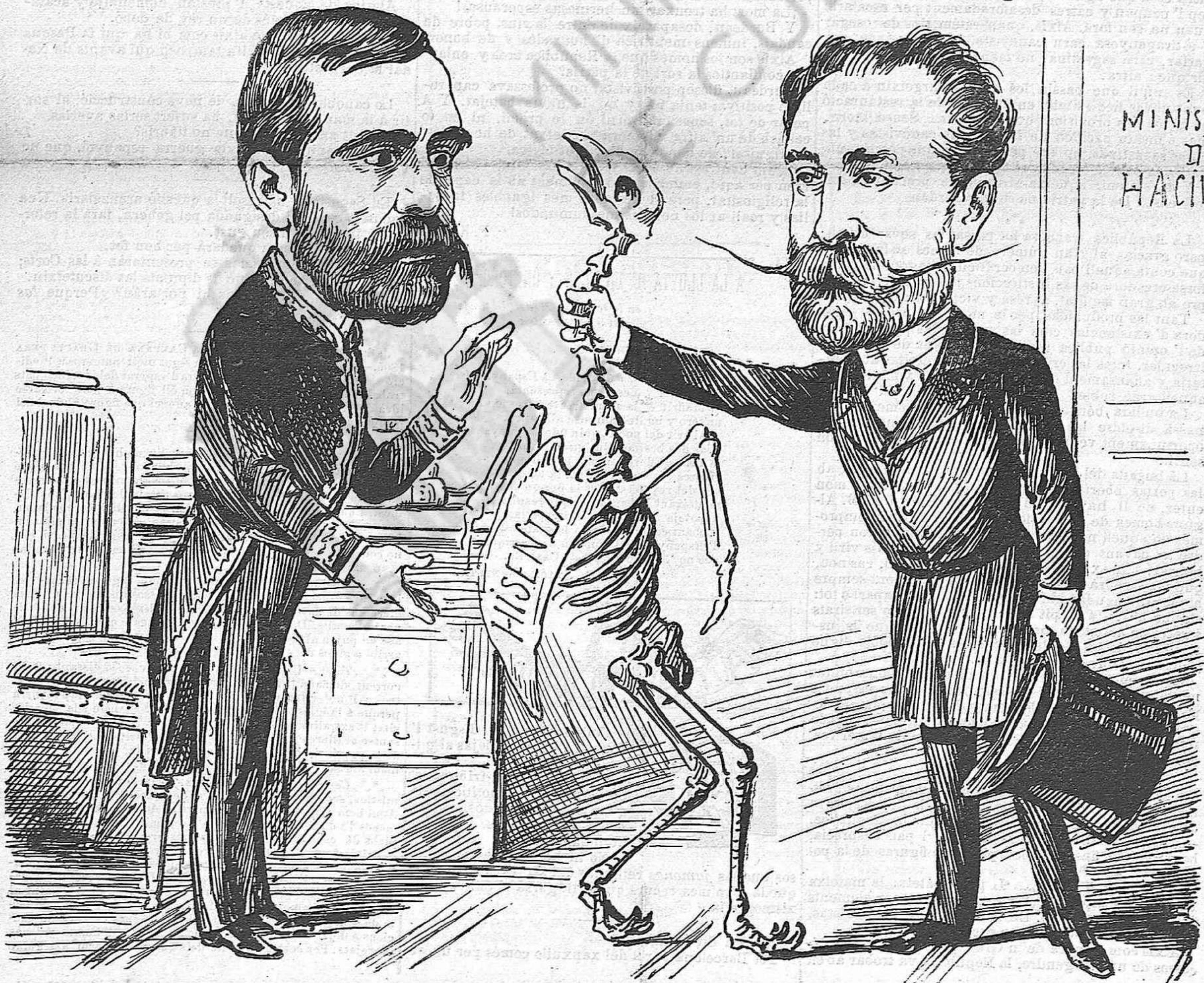
CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrasats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA - pessetas 1'50.
Cuba y Puerto-Rico 2. Estranger, 2'50.

NADAL—Regalo de 'n Salvador á n' en Canalejas

MINIST
DE
HACÍF

—Aquí te 'l gall... y bon profit li fassi.

CRÒNICA

ALLÀ Y AQUÍ

S admirable la vitalitat de la República francesa revelant-se ab lo gran número de homes públics qu' estan al seu servey. S' ha de reconeixer que la institució republicana democràtica es mare fecunda que abrillanta y posa al servey de la patria als homes do-tats de mèrits verdaders, als homes capassos d'enaltir la seua talent y ab lo seu caràcter. Ben al contrari de lo que passa ab las institucions privilegiades, ahont s' prosperan los cortejans, consumintse casi sempre en la obscuritat las intel·ligencies mes vigoroses y 'ls caràcters mes enters.

En las monarquias s' arriba á las alturas rastrejant com los reptils; en las Repùblicas volant com las àguilas.

En las monarquias, per constitucionals que sigan, lo rey es qui fa la tria dels servidors de la patria, y quan los interessos de aqueta están en pugna ab los interessos dinàstics, lo qual succeix en moltes occasions, la patria es sacrificada.

En las Repùblicas tals antagonismes son completamente impossibles, perque en ellas la patria ho es tot, y 'l poble, àrbitre únic dels seus destinos.

Per això 'ls homes que aquí á Espanya entran en lo joch polítich, contrastan tan trista y dolorosament en tots conceptes ab los que son la g'oria y elaboran fa 24 anys la envejable prosperitat de la gran nació francesa.

Aquí hem de resignarnos á veure sempre als mateixos personatges tocats dels mateixos vics, vellas rosses de la política que no saben preocuparse de altra cosa que aguantar-se á tota costa en lo poder un cop l' ocupan y bates desaforadament per escalarlo quan no son fora. Així, quan estém tips de rosejar l' estiraganyosa carn canovista, ens serveixen, per variar, carn sagastina, no menos dura y de mal pa-hir que l' altra.

Es inú il que passin los anys y surgeixin á cada punt novas necessitats: en lo rebost de la restauració no hi ha més provisió que aquestas.... Sense l torn, mes ó menos pacifich de las kàbiles canovistas y las taifas sagastinas, no s' té per possible que pogués subsistir la situació creada pel fet de Sagunto.

Y de sostener aqueixa situació se preocupan sols tots ell... De la patria no se'n recordan.

**

La República francesa ha passat las seves críssis, pero gracies al gran número de homes eminentes ab que conta aquell país democràtic é inagotable per la forsa creadora de sus institucions, las ha resoltas sempre ab gran facilitat, ayrosa y victoriósamente.

Tant las produïdes per la mort, incansable segadora d' existencias, com las provocades pels clamors de l' opinió pública indignada davant de algun fet irregular, totes las críssis han sigut resoltas ab ventaja y afiansament del progrés polítich y material de aquell gran poble.

La bullida boulangista, que per un moment amenaçà disoldre las institucions republicanas, sigue oportunament vensuda, à forsa de energia y de bon sentit.

La bugada del Panamá, passada valerosament, ab las portas obertes de bat à bat, y á la vista del monenter, no li ha costat á la Fransa ni un llenysol. Alguns homes de alta posició política s' havian compromés en aquell negocí brut y en un dia ho varen perdre tot davant de la conciencia de aquell país viril y honrat. Un ex ministro va anar á presidi, cas nou, que no s' veurà mai en cap monarquia, ahont sempre hi ha previgudas dauradas pantallas per tapar tot: alguns altres, à despit de son valiment, van ser tirats á recó, de ahont no sortiran mai més, perque 'ls justos fallos dictals per la conciencia de un poble digne y democràtic, son inapelables.

Aquí, en cambi, vivim en plena irresponsabilitat ministerial, y tots los abusos, totes las trapissondas prosperan, sense que 'ls homes de mànegra ample degan preocuparse mes que de ferlos, que una vegada revestits ab la corassa d' or, ja no han de temer res, perque son invulnerables.

**

Quan Fransa sacrificava impàvidament tants prestigis, fatalment compromesos, hi havia qui sospitava que havia arribat l' hora darrera de la República. —Qui sustituirà—deyan—als que 'l pais desprecia, havent sigut fins ara, las primeras figures de la política?

Qui 'ls sustituirà!.... L' pais mateix: la mateixa República sempre fecunda en proporcionar elements de vida y conservació. En substitució dels panamistes, vindrà homes nous, sense pecals, ni taras.

Així com darrera de 'n Grevy, compromés pels excessos de un seu gendre, la República v' trobarà en

Carnot una venerable figura, y així com assassinat en Carnot á mans de un anarquista, havia de trobar desseguida la figura respectable de 'n Casimiro Périer;

Així com també darrera del gran Gambetta, mort prematurament, vingué en Ferry á ocupar lo seu lloc; y darrera de 'n Ferry, quan rehabilitantse de la ingratiut de que havia sigut objecte, sucumbia casi de repent, vingué uns altres elements valiosos;

De la mateixa manera sobre las inmündigades del Panamá, havia de brotar un floret de homes joves, intel·ligents, honrats y patriotas, amants de las institucions republicanas y servidors abnegats de la patria. Gent nova y forsa nova.

**

Representant de aquesta generació era 'l malagueñat Burdeau, president de la Càmara, als 42 anys d' edat, y mort un de aquests últims dies, víctima de una afeció cardíaca. La seva desaparició ha causat dol general en to'a la Fransa y un sentiment verdader en tots los amants de las institucions republicanas.

Nascut á Lyó, y fill de un pobre obrer y de una costurera, se debia á si mateix tot lo que havia arribat á ser: la seva carrera literaria brillant, la seva carrera política segura y honrada.

Durant la guerra, complí com à patriotà sentant plassa de voluntari. Sigué ferit en acció de guerra, pres y transportat á Alemanya. De retorn al seu país s' entregà al professorat y á la publicació de notables treballs filosòfics. Lo ministre de instrucció pública Paul Bert, lo cridà al seu costat confiantli un elevat càrrec en aquell important departament: allà brillaren en alt grau las qualitats intelectuals y las grans condicions de caràcter del jove lyonés. Lo seu país lo nombrà diputat, y, á la volta de pochs anys, alcançava, per una inmensa majoria la presidència de la Càmara, ahont sabia ferse respectar y estimar per amics y adversaris. Molts eran los qu' entreveyan en aquell fill de un obrer y una costurera, al futur president de la República.

La mort ha tronat tan hermosas esperances!

Y Burdeau, desapareix de entre 'ls vius, pobre de caudals, inmensament rich d' honradés y de honor.

Així son los homes que la República crea y enlayra, confiantlos la sort de la patria.

Burdeau, filòsop positivista, no professava cap religió positiva: tenia fills y no 'ls havia batejat. Y á pesar de tot, sense creure ni en lo premi, ni en lo castich de un' altra vida, era un deixat de honradés, de dignitat, de bondat y de virtut cívica.

Quin contrast ab tants y tants hipòcritas com corren per aquí, embossats cómodament ab la capa de la religiositat, pera cometre las mes ignobles tropelias y realiar los negocis mes inmundos!

P.K.

Á LA LLUYTA D' UN LLEÓ Y UN TORO

en lo torín de Madrid la tarde
del 9 de Desembre 1894.

SONET

I' per discernir á la moderna Espanya qui mellor y mes digne representa, de Madrid en la arena frente á frente, un toro y un lleó mirantse ab saanya.

Al crit del poble, quin uol enganya á la dos bestias, llur furor reventa; la grapa allarga la una prepotent, enforça tot seguit l' altrà la banya, y del rey del desert la fiera no deixant lo banyut ni que respiri, lo poteja, 'l revolca y 'l atropella, probant com representa la grandesa d' Espanya, melló un bou de Carriquiri que no 'l lleó decretit de Castella.

E. UBACH Y VINYETA.

ON Emilio ha vist ab disgust l' entrada de 'n Canalejas al ministeri.

Desde que l' ex-tribuno s' ha retirat de la política, no guanya per disgustos... y per disgustos polítichs à major abundant.

No hi ha sers mes neguito-sos que las jamones retirades del servey, quan no 'ls queda cap mes recurs qu' entregarse al cultiu de la xismografia.

Crònica divertida.

Tot Barcelona parla del xanullo comès per un de-

legat de la direcció de Aduanas, que provehit de una autorisació oficial se dedicava á descubrir defraudacions, y en lloc de denunciarlas, s' entenia ab els interessats, medianat una cantitat alsada.

Un comerciant va preparar un parany: hi va caure un agent intermediari....

Pero en quant al delegat, ó siga 'l peix gros s' ha fet fonedís, y no se l' troba en lloc.

**

Item mes: han desaparegut 200,000 pessetas, importante'n dintre dels círcuts al agent recaudador de la zona de Manresa.

Ha sigut presa la seva esposa, un seu consoci, algun amic; pero ell no.

¿Per qué será?

**

Un detall: l' agent recaudador Llorens Roca era un dels munidores electorals mes actius, que s' posava sempre al servey dels candidats oficials, preparant les grans stupinades del sigle.

A xó, quan no altra cosa pitjor, vol dir: que qui fa un cistell fa un cove, y que de las estafas electorals que ningú castiga 'n so'en venir defraudacions com aquesta que el Estat corre perill de costarli la friolera de 200,000 pessetas.

Una noticia de teatre.

Avuy dissaparé s' estrenarà, definitivament, á Novevèdats la revista cómica en 3 actes y 10 quadros, original de nostre estimat company de redacció C. Guàma, *La gran reforma*.

Diu que hi ha decoracions novas; diu que hi surt mitjà Barcelona; diu que....

En fi: lo millor que poden fer es anarhi.

¡A Novevèdats falta gent!

El Duch de Orleans s' ha establert á Bruselas, y allí s' engreixa rebent la visita de unas quantas dotzenes de partidaries qu' encare li quedan á Fransa.

Alguns de aquests li prestan homenatje y acata-ment com si s' tractés de un rey de debò.

A xó demostra que així com hi ha qui fa Pasqua avants de Rams, no falta tampoch qui avants de Nadal fa Carnestoltes.

Lo canoner *Filipinas*, de nova construcció, al sortir á la mar á fer probas, ha sufert serias averias.

¿Ahont aniràs, bou, que no llauris?

¿Ahont aniràs, barco de guerra espanyol, que no t' espal·lis?

En Sagasta ja ha resolt la qüestió aranzelaria. Una comissió especial designada pel govern, farà la reforma, á la mida d' el seu gust.

Y lo qu' ella fassa quedará per ben fet.

Las tarifas reformades se presentarán á las Corts; pero no s' permetrà que 'ls diputats las discuteixin.

¿Y donchs, per qué les hi portarán? ¿Perque les ensumin?

Ja ha sortit l' *ALMANACH DE LA CAMPANA DE GRACIA PERA 1895*. — Apesar de que la tirada ha sigut molt numerosa, l' edició s' está agotant. No altra cosa era d' esperar dels intencionats treballs literaris y artístichs que en ell figuraran. Per formar-se idea de dit Almanach, llegíeuix l' anuncii que figura al final del present número.

CARTAS DE FORA. — *Lleyda* — Ah motiu de haver mort la seyyora del conegut y consecuent republicà Sr. Mompart, sigué enterrada civilment, acudint al acte una numerosa concurrencia y una música. Los neos estaven petant de dents. Y ho demosta que la s' sigut xpulsat del Centre Catòlic carendu, un parent de la difunta, per haver assistit al enterro, cumplint un deber de famili y de humanitat. ¡Qué s' hi ha de fer, si ells no coneixen altres devers sino 'ls que 'ls que 'ls inspiran las seva-malas passions!

* * * *Guardià de Temp.* — Lo nostre home negre no fà mes que insultar desde la trona als seus feligresos qu' en las últimas eleccions de xareu de votar al simpàtic ex-secretari del facinerós Navalls. D. Lluís de Cuenca — Encare que 'ls brains d' ase no pujan al cel; bó serà que 'l procedir de aquest pater arribi á oídos del ordinari.... á los efectos consiguientes.

* * * *Tayá*. — Una companyia de cómichs, lo dissapte 9 del corrent, deinenan permís al arcalde pera celebrar funció al teatro, y l' autoritat respondé que no podia ser de cap manera perq' á la iglesia li havia funció. — Recom' ném á la superioritat l' extralimitació comesa per aquest arcalde borregó oposantse al lliure exercici de una industria lícita. Lo governador de la província, hauria de posarli una multa, y llavors que demani als sants de la iglesia que li treguin.

* * * *Cervelló*. — La plaga negra, o com si digressim la pugò mistica, sembla haverse apoderat de aquest Pla del Llobregat. Aquí hem tingut novenari per partida doble, que ha durat a lo menos 15 dias. Arribà l'terceto predicaire, sent rebut ab repiques de campanas, com si hagués arribat el nunci, y ab lo desitj de ferse clientela, visitaren las escolas municipals, fent moltes festas á noys y noies, com si fossen fills seus. — Passaren després á l' escola del Ateneo instruciù, recreatiu y patriòtic; pero s' quedaren ab un pam de nas no trobantli al mestre ni als alumnes, per celebrar los noys la tradicional festa de sant Nicolau. — En los dos días següents va haverhi tunçons á dojo, de homes sols, de donas solas y d' homes y donas barrejats. Per cert que molts dels que van anarhi, asseguran

que lo que deyan aquells predicaires semblavan quentos del avi. — Si tots aquells dies van servir pera passar per aigua, l' diumenge va haverhi bugada general, y per aixugarla ja tenian disposita una professió, haventhi hagut allò de si t' has de treure la gorra, de si no me la vull treure, etc., etc. — En fi, qu' es de tot punt necessari que 'ls elements liberals del Llobregat se posin en guardia, en vista de que las audacions dels neos que ningú s' cuida de contrastar, ja no tenen límits.

•o•

LO REGALO DE NADAL

EGUINT lo sant precepte popular que diu: *Per Nadal, cada ovelha al seu corral*, lo senyor diputat deixa la Cort y se'n va a passar las festas al costat de la família.

A casa séva 'l reben ab los brassos oberts.

— ¡Gracias a Déu que t' recordas de nosaltres! ¿Qué t' estarás molt temps aquí?

— No gayre, tot lo que durin las vacacions parlamentaries Madrid m' absorbeix la existencia: la política es un imán que....

— Pero ¿no menjarás lo gall en companyia nostra?

— ¡Naturalment! Per xó hi vingut.... ¿Ja 'l teniu?

— Lo gall? No. ¿Qué vols dir que 'ls teus electors no te 'n regalarán un?

— ¡Jo bé m' ho penso!.... ¡No faltarà mes!....

Mentre lo diputat està enrahonant d'aquesta manera, la noticia de la seva arribada va escampantse per la població. Alguns ja ho sabien que l' home tornava de Madrid; pero no s'han dignat anar a rebrel ni han vulgut molestarse avisant als seus amics politichs.

— Estan tan contents d' ell! ¡Y tal! ¡S' ha recordat tan dels interessos y de las necessitats del poble a las Corts!... ¡Per anarlo a rebre estaven! ¡ara hi corran!...

La criada del diputat, que ha presenciat l' arribada de son amo, baixa al poch rato a la tenda y explica de pe a pa l'aconteixement.

— Lo senyor es aquí, la política es un imán y 'ls seus electors li regalarán un gall....

— ¡Un gall! Al cap de mitj' hora ja no hi ha en la població una sola persona que no ho sàpiga.

— ¡Un gall!... Diu que 'l diputat se pensa que li regalarán un gall.... ¡Cóim se l' ha sapigut guanyar tan be! ¡Un gall!... ¡Un diable que se l' emporti!

— ¡Pero per què no hem de regalarli? — diu en conclusió 'l barber, que pasa per ser home de molta xispa: — Jo fórx de parer de no desaynarlo.

— ¿Qué voléu dir?

— Que ja que desitja gall, n' hi donaria un, tal com a n' ell li correspon.

Lo barber exposa 'l seu pensament, sis o set caps-calents l' acceptan y en tancar y obrir d' ulls lo projecte's porta a la pràctica.

A mitja tarda una comisió d' electors, capitanejada pel barber, se presenta a casa 'l diputat.

— Déu lo guard, don Mariano: tenim lo gust de saludar-lo y....

— ¡Cóm es que ningú ha vingut a l' estació a recibirme?

— Es volia donarli una sorpresa: li preparavam això. — Y al mateix temps lo barber li presenta un gall mort y plomat, que un de la comitiva porta cubert ab un toballó.

Lo diputat llena un jah! de satisfacció, com volgunt dir:

— ¡Ves si tenia rajó jo! Ja m' ho pensava.

— ¡Antonia! — diu erudiant a la seva senyora, que sent l' entrevista un acte polítich no havia cregit prudent, acostars'hi: — mira, 'ls meus amics venen a regalar-me un gall. ¿Qué t' sembla?

La senyora examina l' animal y fa una mueca; l' ensuma y 'n fa dugas; lo palpa y ja no s' pot contenir mes.

— ¿Qué s' volen burlar de tú aquests senyors? — diu mirant alternativament a la comissió y al seu marit.

— ¿Per què? — pregunta don Mariano, veraderament sorprès.

— Te, mirat el aquest gall.

Y trencant d' una ditada quatre punts que l' animal te a la pàrxa, surt del seu interior una copiosa cascada de garrofes que saltan y reboten per terra.

— ¡Y ara! — exclama 'l diputat: — ¿qué significa aquesta farsa?

— Significa — respon lo barber ab molt aplom, — significa que 'ls electors pagan al seu representant ab la mateixa moneda.

— ¡Qu' era 'l discurs que vosté 'ns va fer perque 'l votessim? Una arengu plena de mentidas. Donchs ara nosaltres li regalem un gall ple de garrofes. ¡No li sembla, senyor diputat, que aixis estem tants a tants?

FANTÁSTICH.

FELICITACIÓ

A don Práxedes.

Ab tot y la marxa pessima
que sembla qu' està emprendent,
perque veji que só atent,
vinch a portarli la dècima.
Y en proba de bona fe
dich sense 'l menor empaig
que per això que ara faig
no té de donarme ré.
No es un rasgo epigramàtic
no; jo al pa, pa y al vi,
dono aquest pas.... perque si
y perque m' es molt simpàtic.
¿Vritat si ha de ser formal
y al dirlo no ha d' enfadarse,
que no pensava en menjarse
lo gall del present Nadal?
¿Vritat que al veure l' empenyo
ab que ara poch l' han punxat,
esa 's creya rellevant
pel seu socio malagueyo?

Donchs, ja ho veu; no ha sigutres:
tot' aquella turbonada
ha quedat desbaratada
ab dos discursos ó tres.
Te ja á salvo 'l seu honor,
reyna una pau armoniosa
y celebra la ditzosa
Nativitat del Señor.

— Qui li empeterá la basa
en aquesta alegre fetxa?
Ha tapat la horrible bretxa
que alguns li obriran a casa:
ha desenredat l' embrollo
de la seva majoria;
ha burlat la picardia
y las maniobras del Pollo;
y això, aprofitat ab seny,
ajuda a fer la viu viu,
perque es lo que 'l ditxo diu:
qui días passa anys empeny.

Permetim, donchs que ara imiti
4 porters y vigilants,
y en tan solemnes instants
vingui aquí y 'ls felicití.
Ha arribat lo dia y l' hora
de riure, de menjar y beure,
y mirar si 's logra treure
tots los mals humors a fora.

— Qu' es lo Nadal? Segons hábit,
es un farritori indiscret,
que perque sigui ben fet
s' ha de *saldar* ab supererbit.
Res de fré ni continencia:
¿no segueix al candeler?

Donchs, anda 'l salero!

Vi, teca y fora prudència.

Deixa de banda 'ls cuydados

que tant l' haurán fet patir,

y disposa a seguir

pollarries y colmados.

— Miri quinas restalleres

de pernils y sobrasadas

y conservas adornades

de mil modos y maneras!

— Miri quins ànechs més grisos,

quinas perdius més divinas,

y quinas llebras més finas

y quins capons més guapassos!

Fassis 'ho d' a casa tot;

incontinent a guisar....

y endavant ivinga menjar

y beure sense diu un mot!

— Ayvú es lo dia exprés

per aquesta gran disbaixa.

— Nadal es igual que Xauxa,

— Menji més, encara més!

— No descansi un sol instant!

— Aprofiti l' ocasió!

(Potsé ab una indigestió
ens lo traurem del davant)

C GRAMI

Quatre ó cinch enorgüemess que continuaven bramant, y entre ells un parell de donas, que de puntetas, ab los ulls mítics fora de les órbites, y fent molinets ab els rosaris, espiguan mes que ningú, van ser detinguts pels agents d' ordre pùblic y condutits al govern civil.

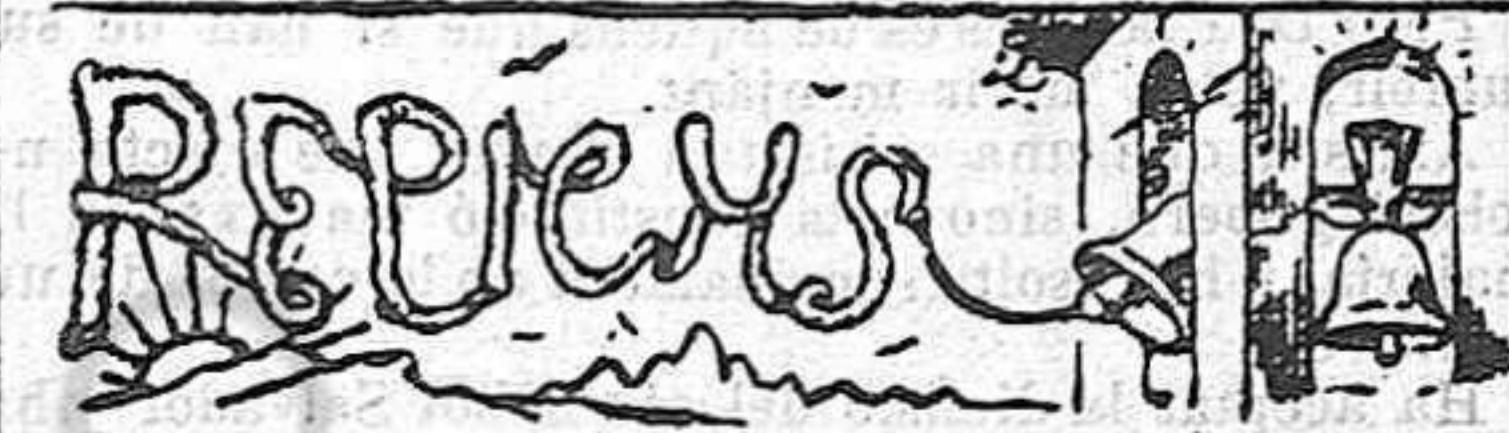
Pero incontinent capellans y altres persones mes ó menos piadosas van acudir ab gran sollicitud a reclamar la llibertat de aquells enemichs de la *idem*. La llibertat no la volen pels altres; pero lo que es per ells, encare no la perdren, la reclaman.

Lo Sr. Comas y Masferrer, governador civil interi, va complaure's. Y jo fins crech que ho va fer, per treures del davant aquella farum molesta de oli de llantia y cremallot de ciri.

Ja que avuy no's permeten manifestacions públicas de cap mena, ab menos motiu s' haurien de tolerar aquestes desahogos anti-liberals, aquestas provocacions desvergonyides que augmentan l' audacia de certs elements, que no posseixen encare la deguda educació, per presençar-se en públich.

Ecls buscan broma, y si las autoritats no hi posan coto, crequin que 'l dia menos pensat, riurem de debò.

P. DEL O.

N Canalejas puja al ministeri carregat de compromisos, contrets alguns ab los militars quals tendencias a aumentar los gastos de guerra ha halat sempre.

— Cóm s' ho arreglará per cumplir ab e'ls y al mateix temps fer economías?

— Aquí te quiero ver escopetar! — dirà l' hom del tupé, fregantse las mans de gust.

No es la primera vegada qu' en Sagasta per revertir a un home l' atipa de turró.

S' ha de aplaudir a D. Amós Salvador, per ser un dels poches homes públichs, que sab llenar la cartera, davant del parlament.

Vá entrar al ministeri fent riure a tothom, per no reconeixerseli cap altre mérit que ser nebó del seu oncle.

En sos últims temps vá donar algunas probas d' activitat y zel en l' exercici del seu càrrec.

Y a l'última hora acaba de demostrarà la fàs del país que prefereix dignitat sense cartera a cartera sense dignitat.

En vista de això, no es fàcil que logri fer gran carrera entre 'ls actuals fusionistes, que sempre li reportaràn l' haverlos comprés.

Pero si sab mantenir-se en lo terreno de l' entesa, y sobre tot si s' decideix a donar alguns disgustets al seu oncle, jo li asseguro un porvenir brillant. Hasta arribo a creure que li sobrarà la S. del nom.

Havent comensat la séva carrera política sent l' AMÓS, l' acabarà sent l' AMO.

Una comissió de pares de familia vá presentarse al bisbe en queixa contra un professor de la Normal que exigeix a las seyoretas que 's presentan a exàmens, li donguin explicacions molt ampliadas, respecte al seté més.

Creech que D. Jaume, enviarà a buscar al indicat professor que tals coses desitja que li expliquin, y 'l cridarà a capítol.

Lo professor podrà dir: — Veurá: ho faig únicament perque 's ruboris. Son tan bonichs aquells àngels de Déu ab las galtones enrojolades!

Y el bisbe, per primera vegada a la vida dirà:

— Mestre!.... No fumém!

En un convent del carrer de Mercaders, vá calarse foch a la capella, cremantse quatre imatges: la Puríssima Concepció, la Verge del Roser, Santa Catarina y San Domingo.

— Quatre sants convertits en carbó!.... ¿Veritat que qualsevol diría qu' es un miracle?

No obstant, la ciència moderna sense presumir del dò de obtar prodigs, té un medi segur de que un fet semblant no torni a reproduhirse.

No es tant siquiera necessari beneir als sants: bastarà donarlos una bona capa de amianto.

D' altra manera las monjas del carrer de Mercaders no tindrámes remey que ficar-se un reten de bomberos al convent.

— Quin espectacle a las Corts!

De primer una majoria que derrota al ministre de Hisenda.

Y a continuació, una meytat dels diputats ministerials barallàrissen desordenant ab la meytat resitant.

FANTÁSTICH.

FELICITACIÓ

A don Práxedes.

Ab tot y la marxa pessima
que sembla qu' està emprendent,
perque veji que só atent,
vinch a portarli la dècima.
Y en proba de bona fe
dich sense 'l menor empaig
que per això que ara faig
no té de donarme ré.
No es un rasgo epigramàtic
no; jo al pa, pa y al vi,
dono aquest pas.... perque si
y perque m' es molt simpàtic.
¿Vritat si ha de ser formal
y al dirlo no ha d' enfadarse,
que no pensava en menjarse
lo gall del present Nadal?
¿Vritat que al veure l' empenyo
ab que ara poch l' han punxat,
esa 's creya rellevant
pel seu socio malagueyo?

Y en mitj del desgabell, l' home del tupé gratantse la barba.

L' opinió vá ser unàime à Espanya: aquesta majoria es impossible; aquest govern està mort.

Es impossible la majoria, perque està fondament minada per las discordias y las antipatias personals. Ja no's donan las batallas en defensa de principis ó procediments de mes ó menos utilitat pel país. Las diserions y las escridassadas s' originan per si à Fulano li han donat una cartera, y per si à Sutano l' han deixat en terra.

La malaltia es grave y pocas vegadas te cura. De totas maneras quan un malalt arriba à un estat tan llastimós, los meijes li acostuman à prescriure una llarga dieta.

Pero D. Práxedes es de aquells que si han de sumbir, volen morir menjant.

Aixis es que una crisis tan grave, que afecta no sols al govern, sino à la constitució mateixa de la majoria, l' ha resolta senzillament ab lo cambi de un ministre.

Ha acceptat la dimisió del seu nebot Salvador y ha cridat à n' en Canalejas.

Y s' ha tornat à asseure à taula, com si res no hagués estat.

Això m' recorda una anècdota rigurosament històrica.

Anys enrera, un senyor molt conegut anava cada dia, à altas horas de la nit al *Café nou* à sopar. Y ab quin gust que menjava!

Un dia estava saborejant un llenguado al gratin, quan tot de un plegat comensa à tussir y à amortàrseli la cara: se li havia travessat una espina al ganivet, y anava en perill de ofegarse.

Ab lo cotxe de un seu amich, y llençant lo caball à escape ván portarlo à la casa de socorro, y allà l' metje de guardia li vā treure l' espina felisment, salvantli l' existencia, perque la veritat es que una vegada fora l' embràs va tornar de mort à vida.

—Vols que t' accompanyem à casa? —li van preguntar los amichs.

—No, cà: —vá dir ab veu débil—¿quina necessitat tinch d'alarmar à la senyora? Torném al café.

Y al café van tornar tots junts. Y allà à la taula encara hi havia l' plat ab lo resto del fatal llenguado.

Creurán vostès que aquell senyor va manar que l' retressen?

Donchs no senyors: va tornar ab posar lo mocador y se l' va acabar de menjar.

Lo trasnotxador golut del *Café nou*, per lo vist era un precursor de n' Sagasta.

¿Qué volen dir las espines de la crisis? Lo que importa es acabarre l' llenguado.

CANTARS

Quant cert es, pensanthi bé,
que amor tot ho desfigura!
Ans te veys sols Estrella
y ara t' veig estrella ab qua.

J. CONANGLA P.

Molts politichs fan discursos
sens saber lo qu' enrahanan:
públic y amichs aplaudieixen
y no saben lo qu' escoltan.

JOSEPH GARCIA.

A LO INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—Ma ta-ró.
- 2.ª ANAGRAMA.—Gana.—Agna.
- 3.ª TRENCACLOSCAS.—La pena de mort.
- 4.ª ROMBO.—

S
P E R E T
S E R A P I A
S E P I A
T I A
A

- 5.ª GEROGLIFICH.—Per sisos las fondas.

Han endavatin totas las solucions los ciutadans A. Gurb, Raspa que se'n va y J. M. P., n' han endavinadas 4, Joanel Rocavert y Pau de l' Òrga; 3, Ramón Torres; 2, P. M. de l' Olla, Ll. Real y Salabrigas y 1 no mes, Sistema Decimal y Un En-darrerit.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans: Jo Sol, P. Giró y B. de V., J. Codina, Sarandilla, S. D. y M., J. Pons, Un Llancero, Gil Trebarbache, E. Codina, Un Tocador, Redenbach, J. C., Un Cessant, A. C., I. C. Taberé, J. Llibretaire, F. C., M. Deulofeu, Fere Carreras, R. I. P., Un de Gracia, Pere Prats (a) Garbat, M. Starp Aliv, y J. Grau Llanes—Lo que'ns envian aques-ta setmana no fa per casa.

Ciutadans: Joanel Rocavert, Aren Gurb, Martíngala, Manelet, Mr. Eugénio, M. Trumala (Vilafranca), Un Vilafranqui del C. de S. Pere, A. Tilop, A. B. y B. Berga, J. Hernandez, A. Martinet, A. Suñi Cnpons, A. Bonells y Boriel, S. Papus, J. Avelta, Pere Prats Vilà, y Pere del Prat—Insertarem alguna cosa de lo que'ns envian.

Ciutadà: A. F. (Sant Bou de Llobregat).—Rebuda la seva carta: per fer una aclaració desitjariam veure'l. Si no li sigüe possible venir, ser-víxis donarnos la seva adressa.—J. Bau C.: La poesia es fluixeta.—J. Vilaseca: Gracias per l' envio.—P. Colomer: La poesia mes concreta estaria millor y tindria mes rebuix que ara.—R. de S.: Los quadrets van bastant bé.—Ramonet: Rebuda l' ignorcentada.—P. P. T.: No n' hem parlat, per no havernos sigut possible assistir à la funció.—V. Andrés: Lo compromís que'ns proposa no podem contreure!, dependent en primer lloc de la bondat dels treballs que'ns envihi. La composició de questa setmana té escassa novedat.—Sistach: No vā prou bé.—S. Bonavía: L' idea del sonet es molt sobada.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Centro, 20

A. López Robert, impresor, Asalto, 63.—BARCELONA

ALMANACH DE LA CAMPANA DE GRACIA

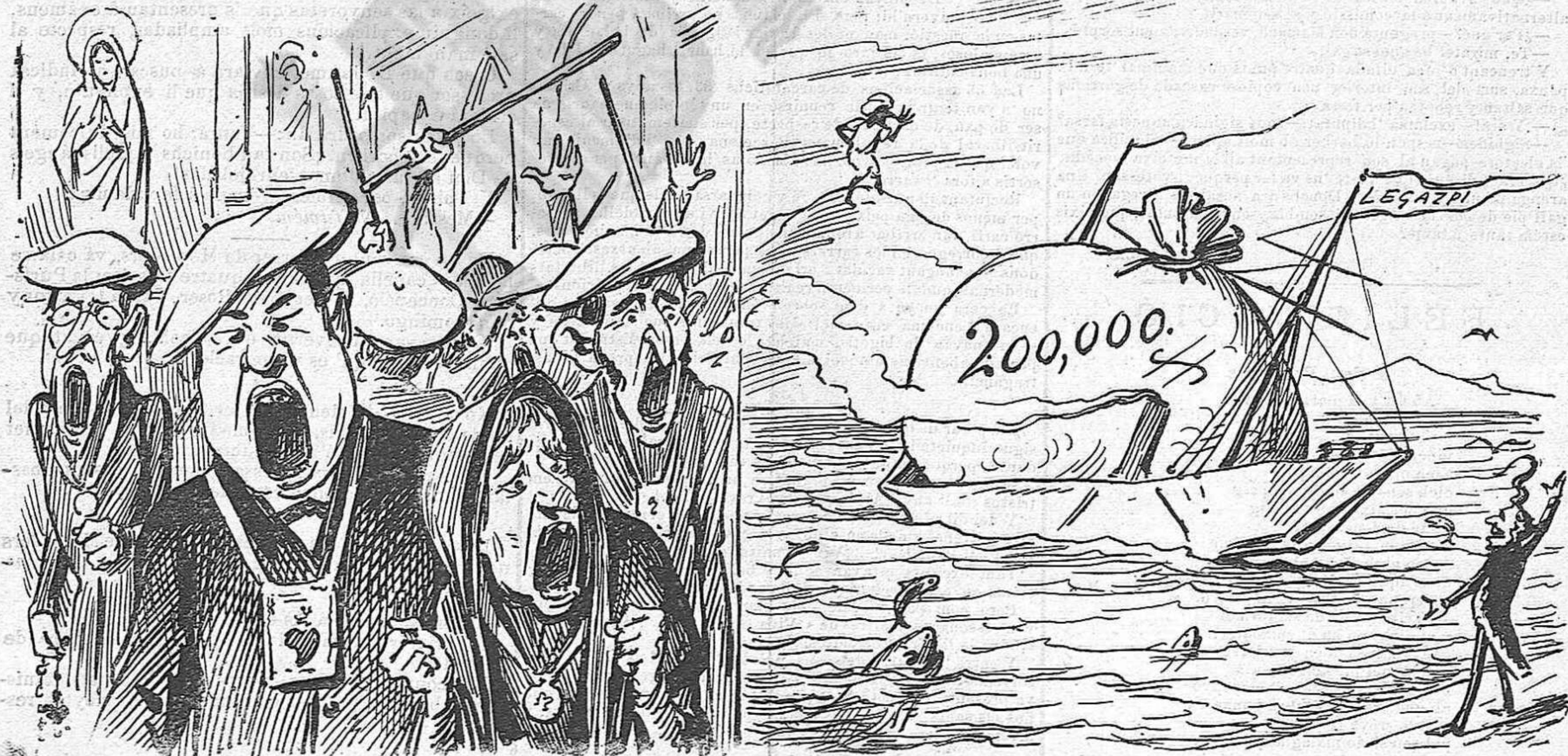
pera l' any 1895

Text d' actualitat ♦ Il·lustració abundant
Làminas al cromo.

Preu 2 rals X Se ven per tot arreu.

COSAS DE LA SENMANA

IGLESIAS-CLUBS.—Mostras de devoció dels carcatòlics.

ULTIMA HORA.—Ha arribat lo primer plasso dels xavos dels moros... lo primer y tal vegada l' últim.

